

85

USTAWA

z dnia 23 lutego 1990 r.

o zmianie Kodeksu karnego wykonawczego.

Art. 1. W Kodeksie karnym wykonawczym wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 6 wyrazy „ośrodka przystosowania społecznego” skreśla się;
- 2) w art. 4 przecinek zastępuje się spójnikiem „i”, a wyrazy „i ośrodki przystosowania społecznego” skreśla się;
- 3) po art. 14 dodaje się art. 14¹ w brzmieniu:

„Art. 14¹. § 1. Decyzja administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego w zakresie wykonywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania może być zaskarżona do sądu penitencjarnego z powodu jej niezgodności z prawem.

§ 2. Skarga na decyzję, o której mowa w § 1, przysługuje skazanemu w terminie 3 dni od dnia zawiadomienia go o decyzji.

§ 3. Po rozpoznaniu skargi sąd orzeka o utrzymaniu w mocy albo o uchyleniu zaskarżonej decyzji.

§ 4. Na postanowienie sądu, administracji zakładu karnego i skazanemu przysługuje zażalenie.”;
- 4) w art. 21 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„O terminie i celu posiedzenia sądu zawiadamia się prokuratora oraz obrońcę skazanego.”;
- 5) w art. 27 po wyrazie „wojskowego” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”, a wyrazy „oraz nad pobytem w ośrodku przystosowania społecznego” skreśla się;
- 6) w art. 29 po wyrazie „karnym” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”, a wyrazy „oraz w ośrodku przystosowania społecznego” skreśla się;
- 7) w art. 34 w § 1 wyrazy „lub ośrodka przystosowania społecznego” skreśla się;
- 8) w art. 47 wyrazy „i sumiennego stosunku do pracy” zastępuje się wyrazami „a także wypełniania obowiązków pracowniczych wynikających z przepisów prawa pracy”;
- 9) w art. 49 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Należność skazanego za pracę ustala się według zasad wynagradzania pracowników za pracę tego rodzaju, którą wykonuje skazany.

§ 4. Za prace porządkowe oraz za prace pomocnicze o charakterze administracyjno-gospodarczym, wykonywane na rzecz zakładu karnego w wymiarze nie przekraczającym 30 godzin miesięcznie, wynagrodzenie skazanemu nie przysługuje; za sumienną pracę mogą być przyznawane nagrody pieniężne.”;
- 10) po art. 49 dodaje się art. 49¹ i 49² w brzmieniu:

„Art. 49¹. § 1. Okresy pracy wykonywanej przez skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem prac, o których mowa w art. 49 § 4, uważa się za okresy równorzędne z okresami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 2. Okresy pracy wykonywanej przez skazanego, o którym mowa w § 1, wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Art. 49². Skazany, który uległ wypadkowi lub zachorował na chorobę zawodową przy wykonywaniu pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, ma prawo do świadczeń z tytułu tego wypadku lub choroby na zasadach przewidzianych dla pracowników. W razie śmierci skazanego wskutek takiego wypadku lub choroby, świadczenia z tego tytułu przysługują pozostałym po nim członkom rodziny na zasadach przewidzianych dla członków rodzin pracownika.”;

- 11) w art. 51 w § 1 po wyrazie „kary” wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „12 dni roboczych”, a wyrazy „a skazanemu zatrudnionemu nieodpłatnie — 7 dni bezpłatnego wypoczynku” skreśla się;
- 12) w art. 52 w § 1 wyrazy „20%” zastępuje się wyrazami „25%”;
- 13) w art. 53 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Z przypadającej skazanemu części należności lub przyznanej nagrody pieniężnej jest wolne od egzekucji 60% tej części należności lub przyznanej nagrody, nie więcej jednak niż kwota w wysokości najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, a ponadto dodatek za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia. Jeżeli jednak wysokość przypadającej skazanemu części należności została podwyższona ze względu na ciężący na nim obowiązek alimentacyjny albo obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem przeciwko życiu lub zdrowiu, z podwyżki tej może być prowadzona egzekucja jedynie dla zaspokojenia roszczeń alimentacyjnych lub roszczeń pokrzywdzonego o naprawienie takiej szkody.”;
- 14) w art. 56:
 - a) w § 3:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) osadzenie w celi izolacyjnej na okres do 1 miesiąca,”

— pkt 4 skreśla się;
 - b) w § 4 wyrazy „Kar wymienionych” zastępuje się wyrazami „Kary wymienionej”, a wyrazy „i 4” skreśla się;
- 15) w art. 57 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wymierzenie kary dyscyplinarnej osadzenia w celi izolacyjnej wymaga zgody sędziego penitencjarnego.”;
- 16) w art. 69 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na postanowienie w przedmiocie odroczenia lub przerwy prokuratorowi i skazanemu przysługuje zażalenie w terminie 3 dni; zażalenie podlega rozpoznaniu w terminie 7 dni.”;
- 17) w art. 79 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na postanowienie w przedmiocie warunkowego zwolnienia zażalenie przysługuje prokuratorowi, a na postanowienie odmawiające takiego zwolnienia — również naczelnikowi zakładu karnego, jeżeli złożył wniosek o warunkowe zwolnienie — w terminie 3 dni; podlega ono rozpoznaniu w ciągu 7 dni; art. 69 § 2 stosuje się odpowiednio.”;

- 18) w art. 88 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Zastosowanie względem tymczasowo aresztowanego kary dyscyplinarnej osadzenia w celi izolacyjnej wymaga zgody sędziego penitencjarnego.”;
- 19) tytuł „Rozdział XI. Nadzór ochronny” oraz art. 91—94 skreśla się;
- 20) tytuł „Rozdział XII. Ośrodek przystosowania społecznego” oraz art. 95—108 skreśla się;
- 21) w art. 205 § 1 skreśla się;
- 22) art. 209 skreśla się;
- 23) art. 213 skreśla się;
- 24) w art. 214 po wyrazie „wolności” przecinek zastępuje się wyrazem „oraz”, a wyrazy „oraz osób umieszczonych w ośrodku przystosowania społecznego” skreśla się;

- 25) w art. 215¹ w § 1 po wyrazach „karnego” oraz „tego zakładu” przecinek zastępuje się wyrazem „lub”, a wyrazy „lub ośrodka przystosowania społecznego” oraz „lub ośrodka” skreśla się.

Art. 2. W sprawach zakończonych prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy orzeczona kara dodatkowa konfiskaty mienia podlega wykonięciu na zasadach dotychczasowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 209 traci moc po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

86

USTAWA

z dnia 23 lutego 1990 r.

o zmianie ustawy — Prawo o stowarzyszeniach i ustawy o szkolnictwie wyższym.

Art. 1. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 104) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) partie polityczne.”;
- 2) w art. 14 oznaczenie ust. 1 oraz ust 2 skreśla się;
- 3) w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Terenowa jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 10 ust. 2, może uzyskać osobowość prawną, jeżeli statut stowarzyszenia to przewiduje.”;
- 4) art. 23 i 24 skreśla się;
- 5) w art. 25:
 - a) oznaczenie ust. 1 oraz pkt 3 skreśla się,
 - b) dotychczasowy pkt 4 oznacza się jako pkt 3,
 - c) ust. 2 skreśla się;
- 6) w art. 26 wyrazy „ust. 1 i 2” skreśla się;
- 7) w art. 29:
 - a) w ust. 1 pkt 3 skreśla się, a dotychczasowy pkt 4 oznacza się jako pkt 3,
 - b) w ust. 2 wyrazy „ust. 1 pkt 4” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 3”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozpoznając wniosek o rozwiązanie stowarzyszenia, sąd może zobowiązać władze stowarzyszenia do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie i zawiesić postępowanie. W razie bezskutecznego upływu terminu, sąd, na wniosek organu nadzorującego lub z własnej inicjatywy, podejmie zawieszono postępowanie.”;

- 8) w art. 43 w pkt 1 wyrazy „art. 25 ust. 1 pkt 3 i ust. 2” skreśla się;
- 9) art. 46 skreśla się;
- 10) art. 53 skreśla się.

Art. 2. W ustawie z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192) w art. 123 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Członkami stowarzyszeń studenckich o zasięgu ogólnokrajowym mogą być także inne stowarzyszenia studenckie.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

87

USTAWA

z dnia 24 lutego 1990 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — Prawo upadłościowe.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. Nr 93, poz. 834, z 1935 r. Nr 22, poz. 129, z 1946 r. Nr 31, poz. 197, z 1949 r. Nr 32, poz. 240 oraz z 1950 r. Nr 38, poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) w § 1 wyraz „Kupiec” zastępuje się wyrazami „Podmiot gospodarczy”;
 - b) dodaje się § 1^a w brzmieniu:

„§ 1^a. Podmiotami gospodarczymi są w szczególności podmioty określone w przepisach o działalności gospodarczej, w przepisach o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych oraz o zasadach prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.”;